Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

16. september 2013 *

Konkurents — Keelatud kokkulepped — Vannitoa seadmete ja sisustuse Belgia, Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Madalmaade ja Austria turg — ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumise tuvastamise otsus — Hinnatõusude kooskõlastamine ja tundliku äriteabe vahetamine — Rikkumise süükspanemine — Trahvid — 2006. aasta suunised trahvide arvutamise meetodi kohta — Rikkumise raskus — Koefitsiendid — Kergendavad asjaolud — Majanduskriis — Hulgimüüjate avaldatud surve — 2002. aasta koostööteatis — Trahvisumma vähendamine — Oluline lisaväärtus

Kohtuasjas T-411/10,

Laufen Austria AG, asukoht Wilhelmsburg (Austria), esindajad: advokaadid E. Navarro Varona ja L. Moscoso del Prado González,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis ja F. Castilla Contreras, hiljem F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis ja F. Jimeno Fernández,

kostja,

mille ese on nõue tühistada osaliselt komisjoni 23. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4185 (lõplik) ELTL artiklis 101 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (Juhtum COMP/39.092 – Vannitoa seadmed ja sisustus) ning vähendada hagejale selles otsuses määratud trahvisummat,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: esimees I. Pelikánová, kohtunikud K. Jürimäe (ettekandja) ja M. van der Woude,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikus menetluses ja 6. märtsi 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse [1] [2] [3]

Menetlus ja poolte nõuded

28 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 8. septembril 2010

29 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (neljas koda) avada suulise menetluse ja esitas kodukorra artikli 64 kohaste menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikke küsimusi, millele nad vastasid ettenähtud tähtajal.

30 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu kirjalikele ja suulistele küsimustele kuulati ära 6. märtsi 2013. aasta kohtuistungil.

31 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 1 ja 2 teda puudutavas osas;

— vähendada talle individuaalselt või solidaarselt Roca Sanitarioga määratud trahvi tema esitatud põhjuste alusel või mis tahes muul Üldkohtu kindlaks tehtud põhjusel;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

32 Komisjon palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

[…]

A – Vaidlustatud otsuse osalise tühistamise nõue

[…]

6. Kuues väide, mis puudutab hageja koostööd

[…]

a) 2002. aasta koostööteatise kohaldamisel tehtud ilmne hindamisviga ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

218 Hageja väidab, et komisjon on rikkunud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja teinud vea 2002. aasta koostööteatise kohaldamisel, tühistades vaidlustatud otsuses trahvi tingimusliku vähendamise, mis tehti kontsernile Roca teatavaks 8. detsembri 2006. aasta kirjas nimetatud teatise alusel. Sellega seoses väidab

1 — Esitatud on vaid käesoleva kohtuotsuse need punktid, mille avaldamist Üldkohus vajalikuks peab.

2 — Esitatakse vaid need käesoleva kohtuotsuse punktid, mida Üldkohus peab vajalikuks.

3 — Esitatakse vaid need käesoleva kohtuotsuse punktid, mida Üldkohus peab vajalikuks. Väljajäetud punktide osas viidatakse Üldkohtu …/… otsusele (T-…, EKL..., lk II-...).

ta sisuliselt, et kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et ta moodustas Roca Sanitario ja Roca France'iga ühe majandusüksuse, siis tuleks seoses talle määratud trahviga arvesse võtta vigu, mida komisjon tegi Roca France'i esitatud trahvi vähendamise taotluse hindamisel. Teiseks viitab ta mitmele veale, mille komisjon väidetavalt tegi 2002. aasta koostööteatise alusel trahvi vähendamise taotluse põhjendamiseks esitatud Roca France'i teabe hindamisel.

219 Komisjon vaidlustab hageja argumentide põhjendatuse.

220 Selle küsimuse analüüsimine, kas komisjon on rikkunud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja teinud vea 2002. aasta koostööteatise kohaldamisel, eeldab eelneva küsimuse hindamist, kas hageja, kes osales Austrias toimepandud rikkumises, võib nõuda selle teatise alusel niisugust trahvi vähendamist ainuüksi sellise tütarettevõtja sõsarettevõtjana, kes osales rikkumises Prantsusmaal ja kes sellega seoses esitas trahvi vähendamise taotluse.

221 Sellega seoses, vastuseks Üldkohtu kohtuistungil esitatud küsimustele väidab hageja sisuliselt, et mõiste „üks ettevõtja" eeldas, et kõik niisugusesse ettevõtjasse kuuluvad äriühingud pidid 2002. aasta koostööteatise kõikidest eelistest kasu saama. Komisjon vaidlustab hageja argumentide põhjendatuse.

222 Tuleb meenutada, et komisjon määratles 2002. aasta koostööteatises tingimused, mille korral ettevõtjad, kes temaga kartellikokkuleppe asjus algatatud uurimise käigus koostööd teevad, trahvist vabastatakse või nende trahvisummat, mida nad vastasel juhul peaksid maksma, vähendatakse.

223 2002. aasta koostööteatise A osa, mis hõlmab punkte 8–19, puudutab tingimusi, mille kohaselt saab ettevõtjale anda kaitset trahvide eest, samas kui B osa, mis hõlmab punkte 20–27, puudutab tingimusi, mille kohaselt saab ettevõtja trahvisummat vähendada.

224 Vastavalt 2002. aasta koostööteatise punktile 20 „[e]ttevõtjate puhul, kes ei täida [trahvist vabanemiseks vajalikke] tingimusi, võib siiski vähendada kehtestatava trahvi määra".

225 2002. aasta koostööteatise punktis 21 on sätestatud, et „[s]elleks, et ettevõtja trahvisummat saaks vähendada [selle teatise punkti 20 alusel], peab ta esitama komisjonile kahtlustatava rikkumise kohta tõendid, millel on komisjoni valduses olevate tõenditega võrreldes oluline lisaväärtus, ning lõpetama oma osaluse kahtlustatavas rikkumises hiljemalt tõendite esitamise ajal".

226 Eeltoodust tuleneb, et 2002. aasta koostööteatise B osa alusel võib vähendada ettevõtja trahvi, kes seda taotleb ja kes esitab komisjonile kahtlustatava rikkumise kohta tõendid, millel on oluline lisaväärtus.

227 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et põhimõtteliselt saab sellel alusel vähendada vaid trahvi vähendamise taotluse esitanud ettevõtja (edaspidi „taotluse esitaja) ja olenevalt olukorrast nende üksuste trahvisummat, kelle nimel see taotlus on esitatud ja kes komisjoniga koostööd teevad.

228 Lisaks tuleb märkida, et vastavalt kohtupraktikale, kui emaettevõtja tegelikult ei osalenud keelatud kokkuleppes ja kui tema vastutuse aluseks on üksnes tema tütarettevõtja osalemine selles keelatud kokkuleppes, ei saa emaettevõtja vastutus ületada tütarettevõtja oma (vt selle kohta Üldkohtu 24. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas T-382/06: Tomkins *vs.* komisjon, EKL 2011, lk II-1157, punkt 38, mis jäeti muutmata Euroopa Kohtu 22. jaanuari 2013. aasta otsusega kohtuasjas C-286/11 P: komisjon *vs.* Tomkins, punkt 39). Neid asjaolusid arvestades, kui emaettevõtja vastutus tuleneb üksnes tema keelatud kokkuleppes osalenud tütarettevõtja vastutusest, tuleb viimase 2002. aasta koostööteatise alusel esitatud taotluse tulemusel trahvisumma vähendamist kohaldada ka emaettevõtjale.

229 Seevastu ei ole komisjon kohustatud laiendama teisele tütarettevõtjale (edaspidi „sõsarettevõtja") esimesele tütarettevõtjale võimaldatud trahvisumma vähendamist, kes esitas taotluse 2002. aasta koostööteatise alusel, ainult seetõttu, et nad moodustavad ühise emaettevõtjaga ühe ettevõtja eespool punktides 62 ja 63 viidatud kohtupraktika tähenduses. Nimelt, erinevalt emaettevõtja vastutusest, mis

on eespool punktis 228 nimetatud asjaoludel puhtalt tuletatud, kõrval- ja tütarettevõtja vastutusest sõltuv vastutus (vt selle kohta eespool punktis 228 viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Tomkins, punkt 39), ei saa ühe tütarettevõtja vastutus tuleneda sõsarettevõtja vastutusest, kuna see vastutus tuleneb tema enda keelatud kokkuleppes osalemisest. Neil asjaoludel, ainult juhul, kui esiteks trahvi vähendamise taotlus on esitatud tütarettevõtja nimel ja teiseks on viimati nimetatu komisjoniga tegelikkuses koostööd teinud, saab selle sõsarettevõtja trahvisummat vähendada samasse ettevõtjasse kuuluva teise tütarettevõtja taotlusel. See olukord on seega erinev sellest, kui emaettevõtja esitab enda ja oma tütarettevõtjate nimel trahvi vähendamise taotluse, kuna sellises olukorras on kõikidel eespool punktides 62 ja 63 viidatud kohtupraktika tähenduses ettevõtjasse kuuluvatel äriühingutel kohustus komisjoniga koostööd teha.

230 Käesolevas asjas nähtub vaidlustatud otsuse põhjendusest 1288, et 17. jaanuaril 2006 sai komisjon Roca France'ilt trahvisumma vähendamise taotluse. Vastuseks sellele taotlusele andis komisjon 8. detsembri 2006. aasta kirjas kontsernile Roca tingimuslikku kaitset trahvi eest 2002. aasta koostööteatise alusel (vaidlustatud otsuse põhjendus 1289). Pärast tõendite uuesti hindamist keeldus komisjon vaidlustatud otsuses selle kontserni trahvisummat vähendamast põhjustel, mis sisuliselt on esitatud otsuse põhjendustes 1291–1293, 1295, 1299 ja 1300.

231 Sellega seoses, toimikumaterjalidest nähtub selgelt, et vaatamata kahtlustele, mille vaidlustatud otsuses kasutatud väljendid võisid jätta seoses taotluse esitaja ja trahvi vähendamise taotluse ulatusega, esitati see taotlus mitte kontserni Roca nimel tervikuna, vaid selle esitas Roca France enda ja kontserni Laufen nimel. Sellega seoses tuleb siiski täpsustada, et nendest toimikumaterjalidest nähtub samuti selgelt, et see taotlus puudutas seda viimast kontserni vaid osas, milles tema tegevus Prantsusmaal moodustas osa Roca France'ist. Lisaks, nagu nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 1291 ja 1293, puudutas Roca France'i esitatud teave vaid keraamiliste toodete osas Prantsusmaal 2004. aastal toime pandud rikkumist. Eeskätt on selge, et Austrias toime pandud rikkumise kohta ei ole esitatud mingit teavet ega tõendit.

232 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et hageja nimel seda taotlust ei esitatud. Nimelt, kuigi viimane kuulub küll taotluses nimetatud kontserni Laufen, tuleb siiski nentida, et taotlus puudutab kontserni Laufen tegevust Prantsusmaal ning hageja Prantsuse turul ei tegutse. Igal juhul ei ole hageja komisjoniga 2002. aasta koostööteatise alusel koostööd teinud. Pealegi ei puuduta Roca France'i esitatud teave kuidagi hageja tegevust, vaid Prantsusmaal 2004. aastal keraamiliste toodetega seoses toime pandud rikkumist.

233 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et komisjon ei saanud igal juhul rikkuda õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ega teha 2002. aasta koostööteatise kohaldamisel viga, kuna ta ei olnud eespool punktides 230–232 tõdetut arvestades kohustatud hageja trahvisummat vähendama.

234 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb käesoleva väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata osas, milles see puudutab 2002. aasta koostööteatise kohaldamist, ilma et oleks vaja analüüsida teisi hageja esitatud argumente, nagu need on esitatud eespool punktis 218.

[…]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Laufen Austria AG kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. septembril 2013 Luxembourgis.

Allkirjad